

Sygn. akt II W 1225/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

10 lutego 2020r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Joanna Dworzycka –Skrobowska

Protokolant: Monika Rataj

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 lutego 2020r.

sprawy D. Z.

PESEL (...)

obwinionego o to, że:

w dniu 30 września 2019 roku, około godziny 06:45 w miejscowości J. na wysokości nr 2, tj. na drodze publicznej, prowadził pojazd marki O. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie po użyciu alkoholu (I badanie 0,12 mg/l, II badanie 0,10 mg/l)

tj. o wykroczenie z art. 87 § 1 k.w.;

I. uznaje obwinionego **D. Z.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego wykroczenie z art. 87 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 87 § 1 k.w. wymierza mu karę grzywny w wysokości 1 000 złotych,

II. na podstawie art. 29 § 1 i 2 k.w. w zw. z art. 87 § 3 k.w. orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy,

III. na podstawie art. 29 § 4 k.w. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza obwinionemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 30 września 2019 roku do dnia 10 lutego 2020 roku,

IV. na podstawie art. 118 § 1 k.p.s.w. obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w wysokości 120 złotych oraz na podstawie art. 3 ust 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w wysokości 100 złotych.

Sygn. akt II W 1225/19

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 września 2019 r., około godziny 06.45, D. Z., w miejscowości J. na wysokości numeru 23, kierował swoim samochodem m-ki O. (...) o nr rej. (...). W czasie zdarzenia znajdował się w stanie po użyciu alkoholu, wynoszącym 0,12 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód: zeznania R. B. k.13-14, protokół badania trzeźwości obwinionego wraz ze świadectwem wzorcowania k. 6, k.9, wyjaśnienia obwinionego k. 11, k.31-31v.

D. Z. przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Wyjaśnił, że w dniu poprzedzającym jego zatrzymanie przez funkcjonariuszy policji, w godzinach nocnych wypił piwo i nie był świadomy tego, że następnego dnia, w czasie zdarzenia znajdował się w stanie po użyciu alkoholu.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd uznał wyjaśnienia obwinionego, w których potwierdził, że w dniu zdarzenia kierował swoim samochodem na drodze publicznej, jak również potwierdził fakt spożywania w dniu poprzednim alkoholu, za wiarygodne. Korespondowały one z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, a w szczególności z protokołem badania trzeźwości obwinionego oraz z zeznaniami funkcjonariusza policji R. B., który dokonywał zatrzymania D. Z. w dniu 30 września 2019r.

Jako niewiarygodne należało uznać wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie, w którym D. Z. powoływał się na niewiedzę, dotyczącą stanu po użyciu alkoholu, w którym znajdował się w czasie zatrzymania. Obwiniony jest osobą dojrzałą, doświadczoną życiowo, od wielu lat posiadająca prawo jazdy. W tych warunkach bez wątpienia miał wiedzę, że spożywając alkohol około północy dnia 29 września 2019r., nawet w postaci piwa, może następnego dnia we wczesnych godzinach rannych (zatrzymany o godz. 6.45) znajdował się w stanie po użyciu alkoholu.

Za wiarygodne uznał Sąd pozostałe zgromadzone w sprawie dowody, albowiem zostały one sporządzone przez osoby uprawnione, ich prawdziwość nie była podważana także w toku procesu.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na przypisanie obwinionemu sprawstwa w zakresie wykroczenia z art. 87 § 1 k.w.

D. Z. w dniu 30 września 2019 r. kierował samochodem O. (...) o nr rej. (...), a więc pojazdem mechanicznym, w miejscowości J. na wysokości numeru 23, czyli w ruchu lądowym. W czasie zdarzenia obwiniony znajdował się w stanie po użyciu alkoholu, który wynosił 0,12 mg/l w wydychanym powietrzu.

Obwiniony dopuścił się tego czynu umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Jak bowiem wykazało przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe, w dniu 29 września 2019r., w porze nocnej (godz. 24), tj. w okresie poprzedzającym jazdę samochodem (godz. 6.45), spożywał alkohol w postaci piwa. Miał zatem świadomość, że znajduje się w stanie po użyciu alkoholu i pomimo takiego stanu rzeczy zdecydował się na jazdę samochodem.

Obwiniony jest osobą zdolną do zawinienia. Osiągnął odpowiedni wiek i stopień rozwoju intelektualnego, a więc miał możliwość rozpoznania bezprawności popełnionego czynu.

Wymierzając karę D. Z. Sąd miał na uwadze to, że obwiniony dopuścił się wykroczenia na drodze łączącej miejscowość S. z miejscowością J., w godzinach, kiedy panuje tam wzmożony ruch, z uwagi na przemieszczanie się mieszkających tam osób z domu do pracy (godz. 6.45). Ponadto czyn, będący przedmiotem niniejszego postępowania nie był incydentem w życiu obwinionego. Jak wynika z załączonej do akt sprawy informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k.17) obwiniony w przeszłości był karany mandatami m.in. za przekroczenie prędkości (2019r.), oraz spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, tj. spowodowanie kolizji drogowej). Taka postawa D. Z., przekonuje o lekceważącym stosunku do porządku prawnego. Sąd jako okoliczność łagodzącą uznał przyznanie się obwinionego do popełnienia zarzucanego czynu.

W tych okolicznościach Sąd uznał, że wymierzona obwinionemu kara musi być odpowiednio surowa i dolegliwa, tak aby uświadomiła mu wagę i charakter popełnionego wykroczenia. Nie można bowiem stracić z pola widzenia tego, jakie niebezpieczeństwo dla pozostałych uczestników ruchu stwarza osoba, kierująca pojazdem w stanie po użyciu alkoholu. Obwiniony w przeszłości wykazywał lekceważący stosunek do przestrzegania przepisów ruchu drogowego. D. Z. pracuje zarobkowo, osiąga stałe miesięczne dochody. Sąd uznał w tym przypadku, że właściwą karą będzie kara grzywny w wysokości 1000 zł. Będzie ona odpowiednio dolegliwa dla sprawcy, spełni również wobec niego cele wychowawcze, stanowiąc dla niego przestrożę na przyszłość.

Sąd stosownie do art. 87§3 kw orzekł wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 miesięcy. Funkcją orzeczonego środka karnego jest nie tylko funkcja represyjna, ale także prewencyjna zarówno w aspekcie prewencji indywidualnej jak i w aspekcie kształtowania świadomości prawnej innych użytkowników ruchu drogowego. Zarówno obwiniony, jak i każdy inny kierowca pojazdu mechanicznego winien mieć świadomość, że kierowanie takim pojazdem w stanie po użyciu alkoholu, będzie wiązało się z czasowym zakazem prowadzenia takiego pojazdu, co nierzadko jest dla sprawcy wykroczenia z art. 87§1 kw znacznie bardziej dolegliwe niż orzeczona za ten czyn kara. Na poczet orzeczonego zakazu zaliczono zatrzymanie prawa jazdy.

Sąd obciążył obwinionego kosztami postępowania, mając na uwadze deklarowaną przez niego w toku postępowania sytuację majątkową, w szczególności fakt uzyskiwania stałych miesięcznych dochodów w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą.